

Leuk dat je meedoet met de VBC 2020!

In dit tasje zitten alle spullen die je nodig hebt om deze week mee te kunnen doen aan de Vakantie Bijbel Club!

Vakantie Bijbel Club

Oud-Beijerland

De link naar de livestream vind je op de website van de VBC:

www.vbc-oud-beijerland.nl

Op de livestream wordt uitgelegd hoe en wanneer je de spullen moet gebruiken.

Als je nu iets moois hebt gemaakt, iets leuks aan het doen bent of gewoon iets wil delen tijdens de week: Maak dan een foto of filmpje en mail het naar vbcobl@gmail.com!

Dag 1 Woensdag 21 oktober 2020

GERED

HET VERHAAL OVER MOZES IN HET BIEZEN MANDJE

In het land Egypte staat een heel mooi paleis. In dat paleis woont koning Farao. Hij heeft heel veel soldaten in het paleis, die de wacht voor hem houden. Koning Farao hoeft nergens bang voor te zijn. Maar het gekke is: hij is wél bang. Niet voor spinnen of krokodillen. Nee, koning Farao is bang voor... baby's.

Weet je hoe dat komt? In zijn land wonen niet alleen maar Egyptenaren, ook het volk van Israel woont er. En dat volk wordt steeds groter en groter. Er worden namelijk heel veel baby's geboren bij het volk Israël. De meisjes, daar maakt koning Farao zich niet zo druk om. Maar over de jongens wel. Want over een paar jaar zijn het grote, sterke mannen. Stel je voor dat al die grote sterke mannen dan tegen hem, de koning in opstand komen... En daarom is koning Farao zo bang.

Die nacht kan de koning er gewoon niet van slapen. En dan opeens weet hij het. Dát is het! Alle babyjongetjes die geboren worden bij het volk Israel, die moeten gedood worden.

Als dat gebeurt, komen er geen sterke mannen meer bij en is het volk Israël straks niet meer gevaarlijk. Dan is zijn probleem opgelost. Koning Farao bedenkt ook nog even hóé die baby'tjes dan dood moeten: gewoon, ze in de rivier de Nijl gooien. Koning Farao zucht van verlichting: eindelijk heeft hij een echt goed plan. Nu hoeft hij niet meer bang te zijn voor baby's.

Aan de andere kant van het land Egypte is het ook nacht. Er staat een klein, armoedig huisje. In dát huisje woont geen rijke koning, dat kun je zo zien. Daar wonen Aram en Jochébed. Moeder Jochébed kan ook niet slapen, ze is druk bezig. Ze maakt iets van riet. Het lijkt wel een soort mandje. Ze kijkt er heel verdrietig bij, maar toch werkt ze hard door. Dan klinkt er ergens in de kamer een geluidje. Het is een baby, die begint te huilen. Moeder Jochébed loopt er naar toe en pakt de kleine baby op. Ze vouwt haar handen om het kleine mannetje heen en kijkt omhoog. 'Lieve God', zegt ze, 'U hebt ons zo'n mooi kindje gegeven. Maar nu wil de Farao dat het in de rivier wordt gegooid. We zijn zo verdrietig. Nu ga ik hem morgen in een mandje langs de kant in het water van de rivier leggen. Wilt U dan voor ons kleine mannetje zorgen?'

De volgende morgen loopt moeder Jochébed met het mandje, waar haar baby in ligt, naar de rivier. Ze zet het mandje op het water. Mirjam, zijn

zus, is ook mee. Blijf jij maar in de buurt. God zal voor hem zorgen, ik weet het zeker. Mirjam verstopt zich een beetje tussen het riet dat aan de kant van de rivier groeit. En moeder Jochébed gaat snel weer terug naar haar huisje. Ze is nog maar net weg, of van de andere kant komen er mensen aan. De mensen komen dichterbij. Het is de prinses, de dochter van koning Farao.... Wat ziet ze er mooi en sjiek uit zeg! De prinses is natuurlijk niet alleen. Hofdames dragen lekkere kruiden en handdoeken, want de prinses gaat zich wassen in de rivier. De prinses doet haar mooie slippers uit en stapt met voorzichtige stapjes het water in. Vlák bij het mandje

waar de kleine baby in ligt. Maar dat weet de prinses natuurlijk niet! De hofdames blijven aan de kant staan, zij moeten op de prinses passen en alle spullen aangeven. Dan opeens... 'Whèè, whèè.' De baby begint te huilen. De prinses draait zich meteen om: wat hoort ze nu? En: wat ziet ze daar opeens aan de rand van de rivier? Ze zwaait naar één van haar hofdames: ga er snel naartoe. De hofdame loopt voorzichtig naar het mandje toe en geeft ze het een zetje richting de prinses. De prinses doet het deksel open. Het huilen klinkt meteen nog harder. Wat zou er gaan gebeuren? De prinses bukt zich om in het mandje te kijken. 'Ach', zegt ze, 'wat lief! Dit is natuurlijk een jongetje van het volk Israël. Wat een schatje!'

'Eh, goedemorgen mevrouw de prinses', klinkt een zachte stem. Mirjam is zomaar uit haar verstopplekje gekomen. 'Zal ik voor u een moeder gaan zoeken die voor het baby'tje kan zorgen?' De prinses glimlacht: 'Doe dat maar, wat een goed idee van je!' Mirjam sprint weg! Ze rent naar het kleine armoedige huisje. 'Mam, kom! Kom gauw!' Roept ze. 'De prinses heeft ons kindje gevonden, kom mee naar de rivier.' De prinses vraagt: 'Wilt u dit kindje mee naar huis nemen en ervoor zorgen? Als hij oud genoeg is, kan ik zelf voor hem zorgen.' En de prinses zegt erbij: 'Ik wil het kindje graag 'Mozes' noemen, omdat ik hem uit het water heb gehaald. Ik zal ervoor zorgen dat niemand hem kwaad kan doen. Natuurlijk wil moeder Jochébed voor dit kindje zorgen. En in haar hart juicht het: dank u Heer, wat bent U goed!

Dit verhaal is in de Bijbel te lezen in Exodus 2: 1-10

Uitleg werkje

‘Mozes in een mandje tussen het riet’

Benodigdheden:

- Van jezelf:
 - Schaar
 - Kleurpotloden
 - (Vloeibare) lijm
 - Gras (buiten zoeken)
 - Wit papier
- Uit het tasje:
 - Blauw papier
 - Kleine kleurplaat Mozes

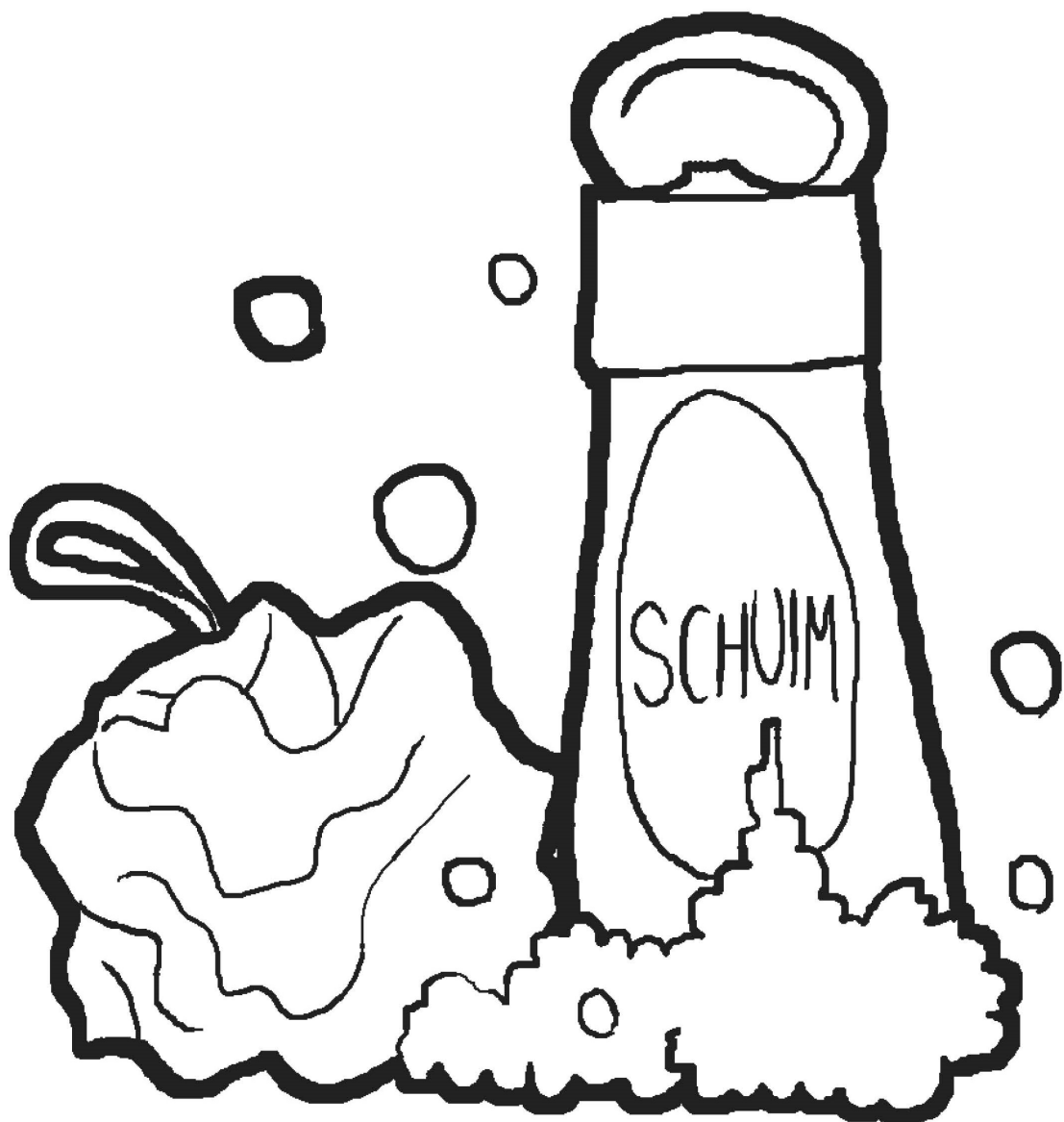
Werkwijze:

- Kleur Mozes in het mandje netjes in en knip het uit.
- Knip van wit papier wolken.
- Plak de plaatjes op het blauwe papier.
- Smeer nu lijm (eventueel met een kwastje) op de onderste rand van het papier.
- Leg het gras op de lijm.
- Knip het gras dat aan de onderkant van het papier uitsteekt af.

Dag 2 Donderdag 22 oktober 2020

KOPJE ONDER

HET VERHAAL OVER NAÄMAN DIE KOPJE ONDERGAAT

Aan de waterkant staat een klein meisje. Ze moest even water halen en dan weer snel naar huis toe. Terug naar het mooie, deftige huis met de prachtige tuinen eromheen. Nou ja, naar huis? Eigenlijk is het haar huis niet, en ook haar land niet. Zij woont nu in het land Syrië. Maar haar eigen land is Israël, daar is ze geboren, daar woonde ze bij haar vader en moeder en andere familie en vrienden. Daar heeft ze vaak over God gehoord, de God van Abraham, Isaäk en Jacob. De God die zoveel wonderen heeft gedaan in het verleden. De God die van mensen houdt. Van deze God houdt ze nu nog heel veel! En deze God troost haar nu ook als ze verdrietig is omdat ze zo ver van huis is. Waarom woont ze nu dan hier in dit vreemde land bij deze vreemde mensen? Dat komt door de oorlog, een aantal jaren geleden. Israël en Syrië hadden oorlog. De Syrische soldaten waren helemaal naar Israël gekomen en hadden heel veel mensen gedood en ook heel veel mensen meegenomen naar Syrië. Ook haar! Nu woont ze al een paar jaar in Syrië en omdat ze nu groot genoeg is geworden, moet ze als dienstmeisje helpen om het mooie huis waar ze woont netjes te houden. Dat ze niet meer in Israël woont, vindt ze heel verdrietig. Maar toch houdt ze ook veel van de mevrouw en meneer bij wie ze nu woont. De meneer heet Naäman. Hij is een belangrijke generaal in het leger van Syrië. Hij heeft een prachtig huis, met prachtige tuinen. Hij heeft ook personeel dat voor hem en zijn vrouw alles mooi houdt. Je denkt nu vast: 'Die man moet wel heel gelukkig zijn....' Maar nee, hij is helemaal niet blij! Hij is ziek! De dokter heeft verteld dat hij ook niet beter kan worden. Hij is melaats. Overal komen dan zweren die jeuken en pijn doen. Het meisje heeft meteen tegen de vrouw van Naäman gezegd: 'O, was meneer Naäman maar bij de profeet in Israël, die kon wel bidden tot God en dan zou God vást een wonder doen.' De vrouw van Naäman heeft dit aan haar man doorverteld. En meteen is haar man naar de koning gegaan om te vragen of hij het goedvindt dat hij naar Israël op reis gaat. Om daar beter te worden. De koning vindt het een heel goed plan en schrijft een brief aan de koning van Israël. Dit staat erin: 'Met deze brief stuur ik mijn dienaar Naäman naar u toe, om door u van zijn ziekte te worden genezen.' Naäman krijgt ook geschenken mee. Zo gaat Naäman, met paard en wagen en een paar bedienden, op weg naar Israël. Eerst zoeken ze het paleis van de koning van Israël op. De bedienden brengen de brief naar de koning.

Als de koning de brief leest, wordt hij verschrikkelijk bang! Hij zegt: 'Ik ben toch geen god, dat ik mensen kan genezen? Dat doet de koning van Syrië natuurlijk expres! Als Naäman niet beter wordt, wordt de koning van Syrië vreselijk kwaad op mij en zal hij weer een oorlog met ons beginnen!' Maar wacht eens. Weet jij het nog? Heeft het meisje gezegd dat Naäman naar de koning van Israël moet gaan? Nee, ze heeft gezegd dat hij naar de profeet toe moest. De profeet Elisa. Als Elisa hoort dat Naäman bij de koning is om genezen te worden, stuurt hij een boodschap: 'Laat die man, Naäman, maar bij mij komen, dan zal hij weten dat er in Israël een profeet van God woont.' Naäman gaat snel op weg naar het huis van Elisa. Daar aangekomen gaat de deur van het huis open en er komt iemand naar buiten. Maar, niet de profeet zelf. Hij stuurt zijn knecht. En die heeft een opdracht voor Naäman: 'Ga naar de rivier de Jordaan en ga daar zeven keer onder water en dan zult u genezen zijn'. Wat is dat nou voor raars? Naäman wordt er verschrikkelijk kwaad van! Hij is thuis wel iets anders gewend. Daar geeft hij een bevel en staan de mensen meteen voor hem klaar om te doen wat hij zegt. En nu komt er een hele gewone man, niet eens de profeet zelf, hem vertellen wat hij doen moet? En dan nog zo'n vreemde opdracht? Dat nooit! Hij draait zich om en zegt: 'We gaan naar huis! Ik kan mij beter in de rivier de Parpar gaan wassen, die is veel schoner dan deze vieze stink-Jordaan!'. De dienaren zeggen dan: 'Meneer Naäman, als die meneer iets gezegd had wat heel moeilijk was om te doen, had u het dan wel gedaan? De opdracht die die man gaf was toch eigenlijk heel gemakkelijk. U kunt het toch proberen?' Gelukkig luistert Naäman naar hen en zet hij zijn eigenwijsheid opzij. Ze gaan naar de rivier de Jordaan en Naäman stapt voorzichtig het water in. Hij bukt zich en gaat helemaal kopje onder. En weer omhoog. Dat doet hij één keer... twee keer... wel zes keer... Hij kijkt naar zijn armen, niets veranderd. De plekken zitten er nog steeds. Nou ja, nog één keer. Naäman gaat voor de zevende keer onder water. En dan... als hij boven komt, kijkt hij opnieuw naar zijn armen. De zweren zijn weg! Hoe kan dat nu? Heeft het water die zweren laten verdwijnen? Welnee, dat snapt Naäman ook wel! Het is de God van die profeet. Hij heeft een heel groot wonder gedaan! Hij is de Machtigste!

Dit verhaal staat in de Bijbel in 2 Koningen 5:1-15

Uitleg werkje

‘Naäman wast zich in de rivier’

Benodigdheden:

- Van jezelf
 - Schaar
 - Stiften en/of potloden
 - Lijm
- Uit het tasje
 - Kleurplaat Naäman
 - Kleurplaat golven en visjes (=‘de Jordaan’)
 - Sateprikker
 - Bekertje

Werkwijze:

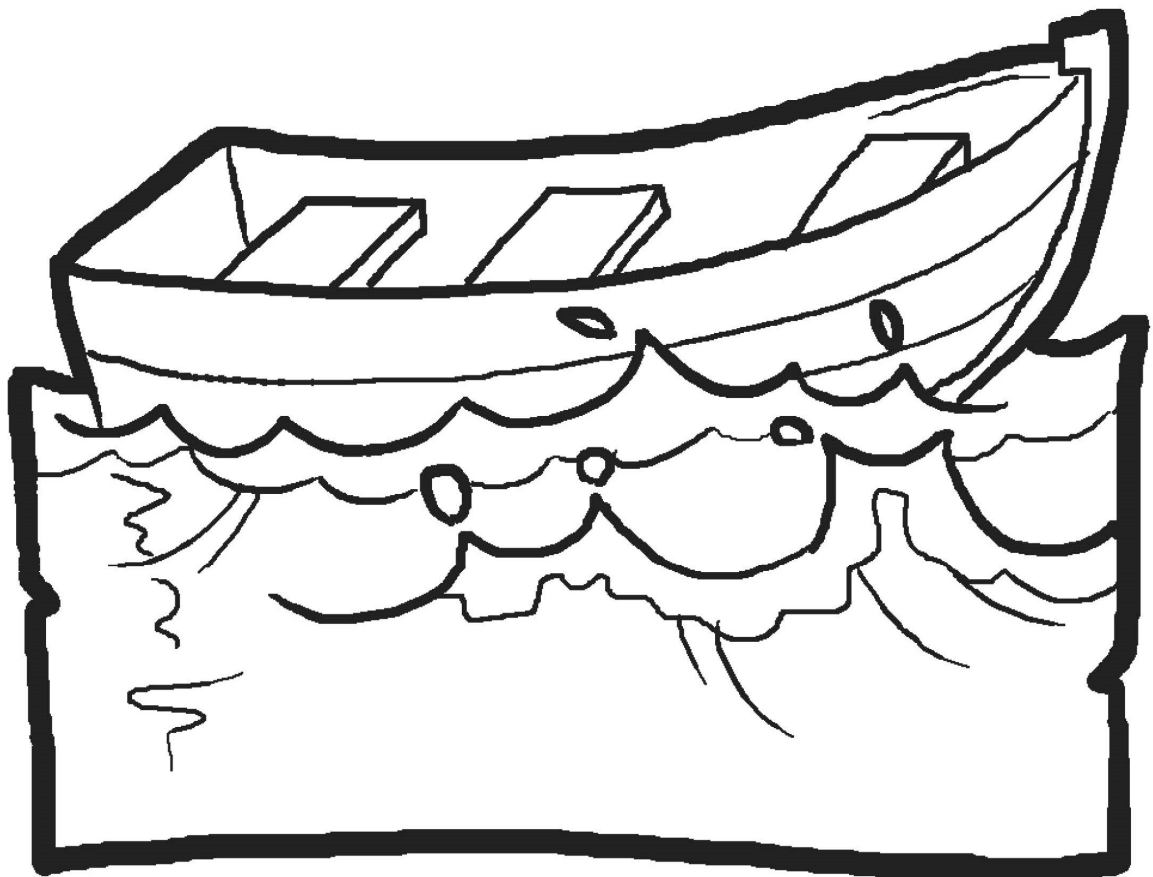
- Kleur de kleurplaat van Naäman (ziek en gezond) in en kleur de Jordaan in.
- Knip alle onderdelen uit
- Plak aan beide kanten van het stokje één Naäman figuur op: een gezonde en een zieke Naäman
- Plak het water van de Jordaan om het bekertje heen.
- Zet het stokje in het bekertje en steek dit door het gleufje in de bodem... en laat zo Naäman kopje onder gaan!
- Tijdens het ‘kopje onder’ draai je het stokje rond.

Dag 3

Vrijdag 23 oktober

STAP UIT JE BOOT

HET VERHAAL OVER JEZUS EN PETRUS

‘Wow, wat een golven hè?’ Petrus moet bijna schreeuwen, zoveel lawaai is er van het water en de wind. Maar Johannes verstaat hem wel en hij knikt. Een poosje varen ze verder zonder iets te zeggen. De twaalf vrienden van Jezus zitten met elkaar in een boot, ongeveer in het midden van een groot meer. Als ze goed om zich heen kijken, zien ze in de verte de lichtjes van de warme huizen. De golven klotsen van alle kanten tegen de boot en de boot schommelt gevaarlijk heen en weer. Soms spettert er een golf zo hard tegen de rand, dat er een plons water in de boot komt. De vrienden in de boot zijn niet zo snel bang... Maar nu hadden ze toch wel heel graag gewild dat Jezus erbij zou zijn geweest. ‘Waarom...’, klinkt het opeens uit twee monden. Petrus en Johannes beginnen allebei tegelijk te praten. ‘Ha ha... we praten allebei tegelijk, jij denkt zeker ook aan Jezus?’ Alle vrienden in de boot glimlachen even, maar een seconde later staan alle gezichten weer bezorgd. ‘Waarom ging Jezus niet met ons mee?’, schreeuwt Johannes over het geluid van de wind heen. ‘Geen idee... Wat ging Hij doen? Hij zei toch dat Hij ook zou komen?’, roept Andreas terug, terwijl hij de spetters water van een golf uit zijn gezicht veegt. ‘Tja, er waren vandaag zoveel mensen die naar Hem wilden luisteren... Misschien duurde het wel superlang voordat ze naar huis gingen. Als Hij ons niet de opdracht had gegeven om alvast naar de overkant te varen, hadden we dit nooit gedaan! Rare opdracht eigenlijk... Ik hoop dat we Jezus weer snel zullen zien. Het duurt in ieder geval nog wel lang voordat we aan de overkant zullen zijn. Wat een wind, zeg!’, roept Petrus. De twaalf vrienden roeien, roeien en roeien. Elke keer als ze twee meter vooruit zijn, komt er een golf die de boot weer een meter terugduwt. Rood van inspanning kijken ze elke keer of de lichtjes van de huizen al dichterbij komen. Opeens klinkt er een harde gil. Hij komt uit Petrus’ mond. Johannes kijkt bang: ‘Petrus, wat is er! Sinds wanneer ben jij bang voor water?’ ‘Nee, kijk daar!’ Alle vrienden in de boot kijken naar de kant waarheen Petrus wijst en ook zij schreeuwen het uit van schrik. En dan wordt het

stil. Petrus’ hart klopt in zijn keel. Net had hij het nog warm van het roeien, maar nu heeft hij het steenkoud van angst! Wat is dat? Iets wits... Het lijkt op een mens... en het komt steeds dichterbij. Zou het een spook zijn? Maar daar gelooft hij toch niet in.... Nog voordat Petrus dit alles kan denken, klinkt er een heldere stem: ‘Blijf rustig, Ik ben het, wees niet bang!’ Petrus slikt. Is dit echt Jezus? ‘Heere, als U het bent, zeg me dan dat ik over het water naar U toe moet komen!’ ‘Kom’, zegt Jezus. Petrus voelt zich helemaal blij worden, het is echt Jezus! Hij is naar hen toegekomen. Petrus hoeft hier geen seconde over na te denken. Natuurlijk gaat hij naar Jezus. Ook al is het een rare opdracht. Als Jezus het zegt, dan is het goed! Binnen één tel is Petrus uit de boot gesprongen: Een, twee, drie, vier stappen, dat is al de helft, dan is hij bij Jezus. Eindelijk, want wat heeft hij Hem gemist! Wel gaaf, dat hij zo naar Jezus toe mag gaan. Zo loopt Petrus heel gelukkig naar Jezus toe, zomaar over het water. Terwijl hij aan het lopen is, kijkt naar zijn voet en daar ziet hij zijn natte jas. Natuurlijk, dat is waar ook, het stormt zo hard. Petrus begint in paniek te raken door de harde wind. Nee, nee, nee! Zodra Petrus niet meer naar Jezus kijkt, maar let op de harde wind, zakt hij naar beneden in het water. ‘Heere Jezus, red me!’, schreeuwt Petrus. Meteen pakt Jezus de hand van Petrus en trekt hem uit het water. ‘Waarom twijfel je, Petrus?’, vraagt Jezus, ‘...Je kunt écht op Me vertrouwen!’ Petrus is te verbaasd om antwoord te geven op de vraag die Jezus stelt. Daarom stappen ze snel bij de andere vrienden in de boot. Meteen stopt de wind, de storm is voorbij. Alle vrienden zijn diep onder de indruk van wat er zojuist gebeurd is. Heel even weet niemand precies wat ze moeten doen... Maar dat duurt niet lang. Alle vrienden zeggen: ‘Jezus, wij geloven in U!’ Want wat ze na dit avontuur wel zeker weten is dit: Jezus is de Zoon van God. Nu en altijd.

Je kunt dit verhaal in de Bijbel lezen in Mattheüs 14: 22-34

FEEST GAAT DOOR

JEZUS IS OP DE BRUILOFT IN KANA

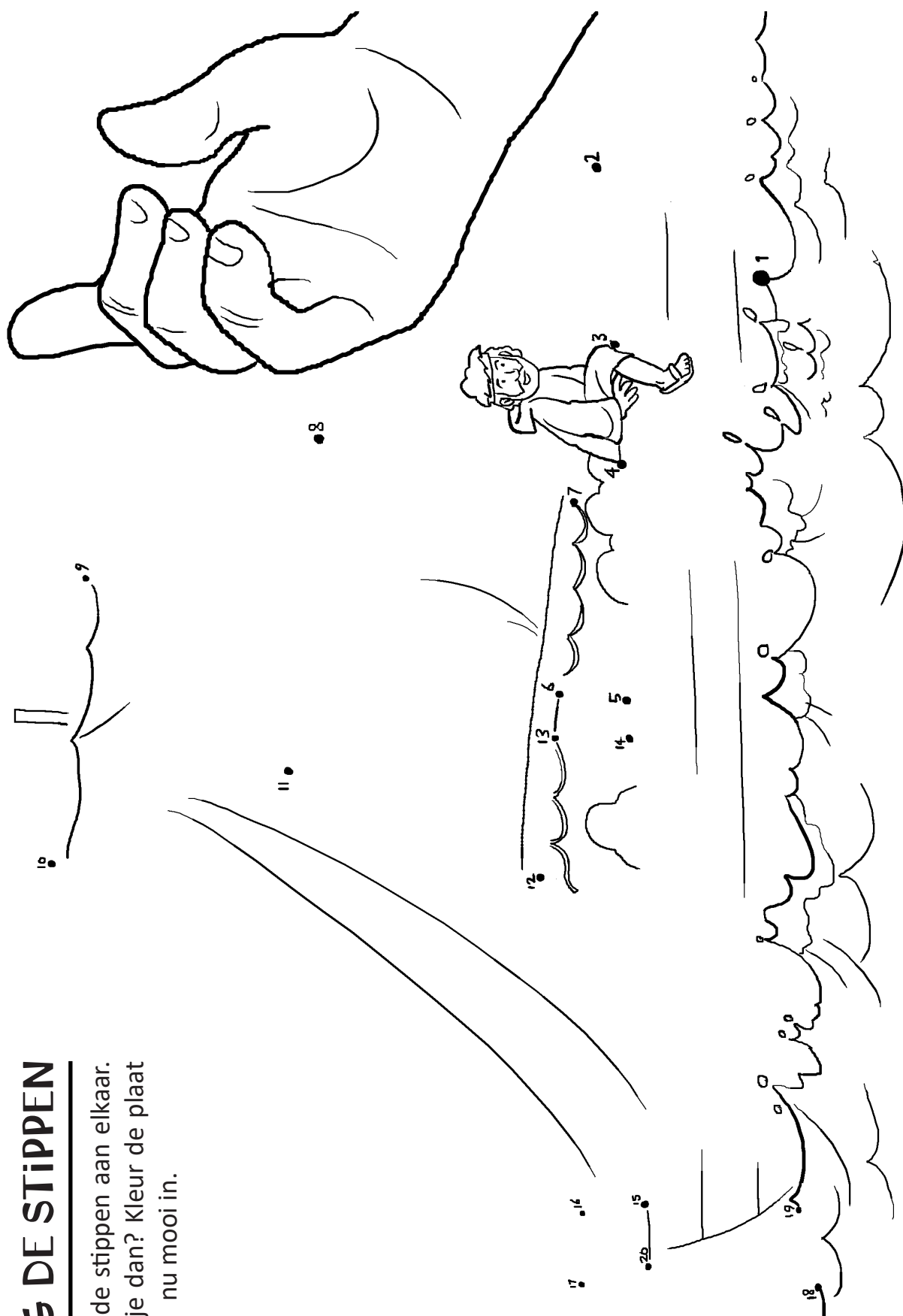
‘Gefeliciteerd met deze prachtige dag!’ ‘Wat zien jullie er schitterend uit!’ ‘Heel veel gelukkige jaren samen!’ Er is groot feest in het dorpje Kana. Twee mensen zijn met elkaar getrouwd. Ze passen precies bij elkaar. Daarom is iedereen blij op deze dag. Er wordt gelachen, gedanst en veel van het heerlijke eten gegeten en van de zoete wijn gedronken. De broer van de bruidegom, die de bruiloft heeft georganiseerd, is blij en trots tegelijk, dat alles zo goed loopt en dat iedereen het zo naar zijn zin heeft. Kijk, daar is Jezus met Zijn vrienden ook. Leuk, dat zij ook op dit bruiloftsfeest uitgenodigd zijn. Je kunt zien dat Jezus en Zijn vrienden het echt naar hun zin hebben. Ze praten vrolijk met de andere gasten. Sommigen vrienden hebben net gedanst op de vrolijke muziek. Kijk ze gaan nu even bij elkaar zitten. Maar, kijk eens... wie loopt daar met een bezorgd gezicht? Het is Maria, de moeder van Jezus. Er kan bij haar geen lachje af. Wat zou er met haar aan de hand zijn? Waarom kijkt zij niet blij, zoals alle andere gasten? (Maria:) ‘Weten jullie waarom ik niet blij ben, waarom ik zo bezorgd kijk? Omdat de wijn op is! Stel je voor, een bruiloft zonder zoete wijn; dat kan toch niet? Dan is het toch geen echt feest? De broer van de bruidegom weet niet waar hij zo snel nieuwe wijn vandaan moet halen. Hij schaamt zich vreselijk: als de wijn op is, kun je het feest beter stoppen. Ik ben op zoek naar Jezus. Waar zou Hij zijn? Oh, kijk daar... Hij zit met Zijn vrienden bij de ouders van de bruid. Ik ga gelijk naar Hem toe.’ Maria loopt naar Jezus toe neemt Hem mee naar een hoekje van de feestzaal. ‘Jezus, luister eens’, zegt ze bezorgd, ‘het is vreselijk! De wijn is op! Dit is het einde van dit prachtige feest! U móet hier iets aan doen!’ ‘Wat wil je van Me? Als ik moet helpen, maakt God Mij dat wel duidelijk. Niet eerder. Op Zijn tijd. Ik luister alleen naar Hem’, zegt Jezus en Hij gaat weer terug naar de vader en moeder van de bruid en zijn vrienden. Jezus doet alleen wat Hij van Zijn Vader in de hemel, van God, mag doen. Dan is het pas goed. Maria loopt naar de mensen die de wijn inschenken. Terwijl Maria naar Jezus wijst, zegt ze tegen hen: ‘Alles wat Hij jullie zegt, moeten jullie doen. Zonder vragen. Zonder tegensputteren.’

Kijk... Jezus staat op en loopt naar de mensen van de wijn. Hij zegt tegen deze bedienden: ‘Er staan vlak bij de ingang van de zaal zes grote, stenen vaten. Ga daar onmiddellijk heen en vul die vaten met water.’ De mensen van de wijn kijken elkaar eerst verbaasd aan, daarna kijken ze naar Maria, die vlak achter Jezus is gaan staan. Maria geeft hen een knikje met haar hoofd. En de mensen van de wijn doen wat Jezus hen heeft gevraagd, ook al vinden ze het misschien wel een beetje vreemd. Toch vullen ze de vaten, zelfs helemaal tot de rand, wel honderden liters. Wanneer alle zes de vaten boordevol water zitten, zegt Jezus: ‘Nu moeten jullie wat water uit een vat scheppen. Laat het proeven aan de broer van de bruidegom, want hij heeft de bruiloft georganiseerd.’ Zo gezegd, zo gedaan. Ze vullen een kan en laten de broer van de bruidegom proeven. Hij neemt een slokje en nog één en nog een grote slok. Dan komt er een grote glimlach om zijn mond. En die glimlach groeit en wordt een grote lach. ‘Dit is een wonder! Dit is écht een groot wonder! Dit is heerlijke wijn! De zoetste wijn die ik ooit heb geproefd! Het bruiloftsfeest is gered! Echt wel! Lieve mensen, wie heeft er nog zin in wijn? Kom maar hierheen! Er is genoeg!’ Dan rent de organisator van het feest naar de bruidegom. Hij zegt lachend: ‘Jij hebt me ook even flink laten schrikken! Ik dacht dat de wijn op was en dat het feest helemaal zou mislukken. Maar broertje van me, je hebt de allerlekkerste wijn tot het laatst bewaard! Zal ik een beker voor je halen? Dan kun je zelf proeven!’ De bruidegom kijkt zijn broer een beetje vreemd aan. De allerlekkerste wijn tot het laatst bewaard? Hij weet van niets. Op een afstand staat Jezus en kijkt lachend naar de twee broers. Hij neemt een slokje van de nieuwe wijn. Ja, die is echt heerlijk! En de leerlingen, de vrienden van Jezus? Ze geloven in Hem; zij vertrouwen erop dat Jezus door Zijn Vader in de hemel dit geweldige wonder heeft gedaan. ‘Dank u, Vader’, zegt Jezus, ‘dat Ik mensen blij mag maken. Ik wil dat graag nog heel vaak doen, zodat heel veel mensen U leren vertrouwen en van U gaan houden!’

Dit verhaal staat in de Bijbel in Johannes 2: 1-11

VOLG DE STIPPEN

Verbind de stippen aan elkaar.
Wat zie je dan? Kleur de plaat
nu mooi in.

1 = blauw

2 = rood

3 = groen

4 = bruin

